

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.

(สภาก្រឹកແກនរាយក្រករសងមពិເង់ខំបែបឡាតាំង)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมគុណិតការ គ្រែងទី ១៨ (សម្រាប់សម្រេចការពិធី) ពីថ្ងៃទី
៩ មេសា ឆ្នាំ ២០១៧

០.វ. ៣៣/២០១៧

ដំណើរការនាយកដ្ឋាន ដំណើរការនាយកដ្ឋាន
នគរបាល នគរបាល

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.
(สภากู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด

๑.๒ เหตุผล

โดยที่การประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะท่าน้ำที่ กำกับดูแลและการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ และมีคณะกรรมการวิชาชีพสาขากายภาพบำบัด ท่าน้ำที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด รวมทั้งจารยานบรณแห่งวิชาชีพ ซึ่งในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านกายภาพบำบัดในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขากายภาพบำบัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรแยกการกำกับดูแลและการควบคุมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดออกจาก อื่นาอหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ และคณะกรรมการวิชาชีพสาขากายภาพบำบัด โดยจัดตั้ง "สภากายภาพบำบัด" ขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดและควบคุมมิให้มีการแสวงหา ประโยชน์ โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ."

๓. คำนำ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด

๔. บทจำกัดสิทธิเสรีภาคตามรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติตามประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาคของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพภายนอกบ้านด้วย” หมายความว่า การกระทำการต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจประเมิน ภาระนิจฉัย และการบำบัดความบกพร่องของร่างกายซึ่งเกิดเนื่องจากภาวะของโรคหรือการเคลื่อนไหวที่ไม่ปกติ การป้องกัน การแก้ไขและการฟื้นฟูความเสื่อมสภาพความพิการของร่างกาย รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจด้วยวิธีการทางกายภาพบำบัด หรือการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่รู้จัณฑ์ประจำ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการให้เป็นเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ภายนอกบ้านด้วย

“ผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกบ้านด้วย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้เขียนทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกบ้านด้วยจากสภากายภาพบำบัด

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกบ้านด้วยของสภากายภาพบำบัด

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภากายภาพบำบัด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภากายภาพบำบัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภากายภาพบำบัด

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการสภากายภาพบำบัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรู้จัณฑ์แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รู้จัณฑ์” หมายความว่า รู้จัณฑ์ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. การบังคับใช้ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในการนี้ที่บัญญัติแห่งกฎหมายให้อ้างถึงการประกอบโรคศิลปะ ลักษณะภายนอกบ้านด้วย ผู้ประกอบโรคศิลปะสามารถภายนอกบ้านด้วย หรือผู้แทนคณะกรรมการวิชาชีพ

สาขาวิชาภาษาพม่าบัต ให้หมายความถึงการประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัต ผู้ประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัต หรือผู้แทนสภากาแฟพม่าบัตตามพระราชบัญญัตินี้

๔. นักวิชาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับอุปกฤษฎ์กระทรวงสำหรับดูแลค่าครรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งอุตสาหกรรมและประมงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ สภากาแฟพม่าบัต (ร่างหมวด ๑)

๕.๑.๑ วัดถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ของสภากาแฟพม่าบัต (ร่างมาตรา ๖ - ร่างมาตรา ๘)

(๑) ให้มีสภากาแฟพม่าบัตเป็นพิบุคคล ซึ่งมีวัดถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

(๒) วัดถุประสงค์ของสภากาแฟพม่าบัต (ร่างมาตรา ๗)

สภากาแฟพม่าบัต มีวัดถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัต

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัต

(๓) ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัตให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพภาษาพม่าบัต

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำเผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่น ในเรื่องที่เกี่ยวกับภาษาพม่าบัตและการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับงานภาษาพม่าบัต และการสาธารณสุข

(๖) ส่งเสริมความสามัคคีและดูแลเยียวยารดิของสมาชิก

(๗) ผุดงไว้เชิงสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๘) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพภาษาพม่าบัตของประเทศไทย

๓) อำนาจหน้าที่ของสภากาแฟพำบัด (ร่างมาตรา ๔)

สภากาแฟพำบัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟันทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกากพ
บำบัด

(๒) ออกคำสั่งตามมาตรา ๕๖ วรรคสี่

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัตรในวิชาชีพกากพำบัดของ
สถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(๔) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชานาญการในสาขาต่าง ๆ ของ
วิชาชีพกากพำบัดของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(๕) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๔)

(๖) ออกหนังสืออนุมัติหรืออุปถัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพกากพำบัดสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกากพำบัด

(๗) ขัติยาแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายก
พิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภากาแฟพำบัด

๙.๑.๒. รายได้ของสภากาแฟพำบัด (ร่างมาตรา ๕)

สภากาแฟพำบัดอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินคุณหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) ผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์
ที่กำหนดในมาตรา ๗

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภากาแฟพำบัด

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

๙.๑.๓. ตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภากาแฟพำบัด (ร่างมาตรา ๑๐)

ให้รัฐมนตรีทรงแต่งตั้งตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภากาแฟพำบัดและมีอำนาจ
หน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๙.๒ สมาชิกสภากาแฟพำบัด (ร่างหมวด ๒)

๙.๒.๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภากาแฟ พำบัด (ร่างมาตรา ๑๑)

ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภากาแฟพำบัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ดังห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีภัยไข้ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์

(๖) มีความรู้ในวิชาชีพภายนอกน้ำด้วยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ วุฒิบัตร ในวิชาชีพภายนอกน้ำด้วยสถาบันการศึกษาที่สภากาแฟภายน้ำด้วยรอง

(๗) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะน้ำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๘) ไม่เคยดองโถหัวคูกโดยคำพิพากษานี้ที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะน้ำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๙) ไม่เป็นผู้มีจิตพินฟ้อนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภากาแฟภายน้ำด้วย

๙.๒.๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภากาแฟภายน้ำด้วย (ร่างมาตรฐาน ๑๔)

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ขอเขียนทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกน้ำด้วย ขอหนังสืออนุมัติหรืออนุพิบัตรแสดงความรู้ความสามารถข้า nau ใน การประกอบวิชาชีพภายนอกน้ำด้วย สาขาว่าด้วย ฯ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพภายนอกน้ำด้วยโดยปฏิบัติตามข้อบังคับสภากาแฟภายน้ำด้วยด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภากาแฟภายน้ำด้วย ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันแต่งตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภากาแฟภายน้ำด้วย คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

(๓) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกด้วยการกรรมการ

(๔) ผดุงไวซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๒.๓ การสื้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิกสภากาแฟภายน้ำด้วย

(ร่างมาตรฐาน ๑๓)

สมาชิกภาพของสมาชิกสื้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) หรือ (๒)

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้น้ำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๓) หรือ (๔)

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๕) และแพทย์จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนด ลงความเห็นว่าไม่สามารถบ้าด้วยรักษาให้หายเป็นปกติได้หรือต้องใช้ระยะเวลาในการบ้าด้วยรักษาเกินกว่าสองปี

ในการนี้ที่สมาชิกผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๕) แต่ยังไม่ถึงขนาดที่สมาชิกภาพสื้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง (๕) คณะกรรมการอาจมีมติให้พักใช้ใบอนุญาตของสมาชิก

ผู้นั้นได้ โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี และให้นิ้วความในมาตรา ๒๗ มาใช้มังคบโดยอนุโลม

๙.๓ คณะกรรมการสภากาแฟบำบัด (ร่างหมวด ๓)

๙.๓.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการสภากาแฟบำบัด (ร่างมาตรา ๑๔ และ ร่างมาตรา ๑๕)

(๑) ให้มีคณะกรรมการสภากาแฟบำบัด ประกอบด้วย (ร่างมาตรา ๑๔)

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายกสมาคม กายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย

(๒) กรรมการซึ่งเป็นคนเนยต์คณะกรรมการสภากาแฟบำบัด หรือคอมบีคอมที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะกรรมการ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตภายนอกบ้านอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคนเลือกันเองให้เหลือห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขสามคน กระทรวงกลาโหม ห้าคน กรุงเทพมหานครห้าคน และสมาคมโรงพยาบาลเอกชนห้าคน

(๔) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) (๒) และ (๓) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว

(๕) คณะกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

ให้ที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔)

๙.๓.๒ การเลือกกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๖ - ร่างมาตรา ๑๘)

(๑) ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการภายนอกในสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้งกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๔) เพื่อตั้งตำแหน่งนายกสภากาแฟบำบัด คุณนายกสภากาแฟบำบัด คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภากาแฟบำบัดคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภากาแฟบำบัดเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขานิการ รองเลขานิการ ประชาสัมพันธ์ และหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภากาแฟบำบัดมีอำนาจถอดถอนเลขานิการ รองเลขานิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวาระของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔) โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภากาแฟบำบัด อุปนายกสภากาแฟบำบัดคนที่หนึ่ง และ อุปนายกสภากาแฟบำบัดคนที่สอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔)

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภากาแฟบำบัดพ้นจากหน้าที่ให้เลขาธิการ รองเลขานิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวาระของพ้นจากตำแหน่ง ด้วย (ร่างมาตรา ๑๖)

๒) การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการเพื่อสำรองตำแหน่งด่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการเลือกหนรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากาแฟบำบัด (ร่างมาตรา ๑๗)

๓) คุณสมบัติของกรรมการตามมาตรา ๑๕ นอกจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๑๘)

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพพากษาบำบัด
- (๒) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

๙.๓.๓ ภาระการตั้งตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๙ - ร่างมาตรา ๒๐)

๑) กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๔) มีภาระการตั้งตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือก หรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) จะตั้งตำแหน่งเกินสองคราวจะติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรภูบบดีพิพนธ์ที่ไปพลางก่อนจะกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการซึ่งใหม่ (ร่างมาตรา ๑๙)

๒) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรภ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (ร่างมาตรา ๒๐)

- (๑) สมาชิกภาคผนวกสุดถ่องตามมาตรา ๑๓
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕
- (๓) ลาออก

(๔) พ้นจากตำแหน่งคนบดีคณะกรรมการพำบัด หรือคนบดีคนบดีที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคนบดี หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตภายในสถาบันคุณศึกษา ในกรณีเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒)

(๕) เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้ผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) เลือกกันเอง เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันคณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนักกฎหมายตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน (ร่างมาตรา ๒๑)

(๖) เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ว่างลงไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการตั้งกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ และได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ในลำดับถัดไปขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ต้องดำเนินการตามวาระหนึ่งว่างลงรวมกันเกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในเง้าสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการตั้งกล่าวได้ว่างลงเกินหนึ่งในสาม

ในกรณีไม่มีผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการแทนตามวาระหนึ่ง หรือมีแต่ยังไม่ครบสามจำนวนต้องดำเนินการที่ว่างลง ให้นำความในวาระสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าจำนวนกรรมการตามวาระหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันไม่ต้องเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการแทน

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนน้อยที่สุดได้เพียงเท่าจำนวนที่เหลืออยู่ของกรรมการทั้งหมด (ร่างมาตรฐาน ๒๒)

๙.๓.๔ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรฐาน ๒๓ - ร่างมาตรฐาน ๒๕)

(๑) ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรฐาน ๒๓)

(๑) บริหารและดูแลนิเทศกิจการสภากาแฟพื้นบ้านตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรฐาน ๗ และมาตรฐาน ๘

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการจราจรยามวراณ คณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการอื่นเพื่อกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภากาแฟพื้นบ้าน

(๓) กำหนดงบประมาณของสภากาแฟพื้นบ้าน

(๔) ออกข้อบังคับสภากาแฟพื้นบ้านได้ว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโควต้าตามมาตรฐาน ๗๗ (๔)

(ก) การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือก การเลือกตั้งกรรมการ การเลือกผู้มีคุณสมบัติขึ้นเป็นกรรมการแทน การแต่งตั้งที่ปรึกษา และการเลือกกรรมการเพื่อจัดทำแผนผังต่าง ๆ ตามมาตรฐาน ๑๖

(จ) การประชุมคณะกรรมการ คณะกรรมการ และคณะกรรมการที่ปรึกษา

(ฉ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรฐาน ๑๕

(ช) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรฐาน ๑๖

วาระสอง

(ช) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพกิจการพื้นบ้านตามมาตรฐาน ๓๒

(ພ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต

(ญ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรืออุปถัมภ์ต่อการแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายนอกภาคบ้านต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพภายนอกภาคบ้านได้

(ฎ) หลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(ฏ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพภายนอกภาคบ้าน

(ฐ) การจัดตั้ง การดำเนินการ และการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพภายนอกภาคบ้าน

(ฑ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบความรู้ตามมาตรฐาน ๒๙

(ฒ) หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกภาคบ้าน

(ฒ) ข้อจำกัด และเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพภายนอกภาคบ้าน

(ด) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภากาษะภายนอกภาคบ้านซึ่งจัดตั้งหรือกงหหมายลื่นที่เกี่ยวข้อง กั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสำคัญในการช่วยเหลือ แนะนำ เมยพร และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับภัยภายนอกภาคบ้านเพื่อให้สามารถลดลงและน่องใจได้

ภายใต้บังคับมาตรฐาน ๒๗ ข้อบังคับสภากาษะภายนอกภาคบ้านเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๔) นายกสภากาษะภายนอกภาคบ้าน จุปนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่หนึ่ง อุปนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่สอง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประธานสัมพันธ์ เหตุภูมิ ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการหน่วยงานอื่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรฐาน ๒๔)

(๑) นายกสภากาษะภายนอกภาคบ้าน มีอำนาจหน้าที่

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภากาษะภายนอกภาคบ้านให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภากาษะภายนอกภาคบ้านในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควร

(๒) อุปนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่หนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้าน ในกิจการอันครุยในอำนาจหน้าที่ของสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่นายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านเมื่อนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้าน ในกิจการอันครุยในอำนาจหน้าที่ของนายกสภากาษะภายนอกภาคบ้านที่นายกสภากาษะภายนอกภาคบ้าน

มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภากายภาพบำบัด เมื่อหัวหน้าสภากายภาพบำบัด และอุปนายกสภากายภาพบำบัดคนที่หนึ่งไม่ถูกริบไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เอกा�ธิการ มีอำนาจหน้าที่

- (ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภากายภาพบำบัดทุกระดับ
- (ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภากายภาพบำบัด
- (ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาและเป็นสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบ

วิชาชีพภายนอกบำบัด และลงทะเบียนอื่น ๆ ของสภากายภาพบำบัด

- (ง) ควบคุมดูแลรักษาสิ่งของสภากายภาพบำบัด

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๔') รองเลขานุการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ เอกा�ธิการตามที่เลขานุการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขานุการเมื่อเลขานุการไม่ถูกริบ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่ กิจการของสภากายภาพบำบัดแก่ประชาชนและองค์กรอื่น

(๗) เหตุภัย มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการรักษา การเงิน และ การงบประมาณของสภากายภาพบำบัด

(๘) ผู้ทรงตัวแห่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ มีอำนาจหน้าที่ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

(๙) ผู้ทรงตัวแห่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง มีอำนาจหน้าที่ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

๗.๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างหมวด ๔)

๗.๔.๑ การประชุมคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๕ - ร่างมาตรา ๒๗)

(๑) การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีคะแนนกรรมการคนหนึ่งมีเสียง หนึ่งเสียงถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ข้างด้วย

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภายนอกตามมาตรา ๑๓ (๔) ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้รังสรรค โดยอนุโลม

การประชุมคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากายภาพบำบัด
(ร่างมาตรา ๒๕)

(๔) การวินิจฉัยซึ่งขาดให้พักใช้ในอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภากายภาพบำบัดเสนอติดตามวาระหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ซักซ้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยังมตินั้นได้ในกรณีที่มิได้ยังยั่งมติตามวาระหนึ่ง (๑) ภายในสามสิบวันหรือมิได้ยังยั่งมติตามวาระหนึ่ง (๒) (๓) หรือ (๔) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภากายภาพบำบัดเสนอ ให้อีกว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยังยั่งมติได้ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกรังหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยังยั่ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการห้องหมอดที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้ (ร่างมาตรา ๔๙)

๙.๔ การควบคุมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด (ร่างหมวด ๔)

๙.๔.๑ การห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด (ร่างมาตรา ๔๙ - ร่างมาตรา ๓๐)

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยตามหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือตามธรรมจรรยา โดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาชีพกายภาพบำบัดของรัฐหรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่น ที่สภากายภาพบำบัดรับรอง ทั้งนี้ ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กระทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถานบันการศึกษา ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุญาตของคณะกรรมการ (ร่างมาตรฐาน ๒๔)

(๗) ห้ามมิให้ผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์ในวิชาชีพกายภาพบำบัด ใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่าเป็นกิจกรรมกายภาพบำบัด หรือใช้อักษรย่อของคำตั้งกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางกายภาพบำบัด หรือใช้อักษรย่อของวุฒิตั้งกล่าวประกอบกับชื่อหรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเด่นเด่นกว่ากัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง งาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน (ร่างมาตรฐาน ๒๕)

(๘) ห้ามมิให้ผู้ได้ใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่าง ๆ หรือแสดงตัววิธีดี ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิเป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง งาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาต หรืออุปถัมภ์ร่วมเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาหนึ่ง ๆ จากสภากายภาพบำบัด หรือที่สภากายภาพบำบัดร่วมร่วม หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภากายภาพบำบัด (ร่างมาตรฐาน ๓๐)

๙.๔.๒ การขึ้นทะเบียน (ร่างมาตรฐาน ๓๑ - ร่างมาตรฐาน ๓๒)

(๑) การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุในอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาต หรืออุปถัมภ์แสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกายภาพบำบัดให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากายภาพบำบัด (ร่างมาตรฐาน ๓๑)

(๒) ผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสภากายภาพบำบัด รวมทั้งมีคุณสมบัติและต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภากายภาพบำบัด

เมื่อสมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดผู้ได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขานุการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ (ร่างมาตรฐาน ๓๒)

๙.๔.๓ การกล่าวหา (ร่างมาตรฐาน ๓๓ - ร่างมาตรฐาน ๓๔)

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไข และต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภากายภาพบำบัด (ร่างมาตรฐาน ๓๓)

(๒) บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพื่อการประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๓๓ ของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภากายภาพบำบัด

บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพภายในบ้านด้วยประพฤติมิชอบ มาตรา ๓๓ โดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่นต่อสภาภายในบ้านได้

กรรมการมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพภายในบ้านได้ด้วยประพฤติมิชอบ มาตรา ๓๓ โดยแจ้งเรื่องต่อสภาภายในบ้านได้

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองหรือวรรคสาม สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นบันแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติมิชอบ มาตรา ๓๓ และถ้าตัวผู้ประพฤติมิชอบ ก็ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติมิชอบมาตรา ๓๓

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้รับนักการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๔)

๓) เมื่อสภาภายในบ้านได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๔ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบมาตรา ๓๓ ของผู้ประกอบวิชาชีพภายในบ้านด้วยประพฤติมิชอบมาตรา ๓๓ ให้เข้าข้อกล่าวด้วยประชานอนุกรรมการจารยานิรันโดยไม่ซักซ้าย (ร่างมาตรา ๓๕)

๙.๕.๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการจารยานิรัน และคณะกรรมการสอบสวน (ร่างมาตรา ๓๖ - ร่างมาตรา ๔๑)

(๑) ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจารยานิรันจากสมาชิกประกอบด้วยประชานอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาซ้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๕ แล้วท้ารายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการจารยานิรันเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

ให้คณะกรรมการจารยานิรันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีเหตุขึ้นเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานอนุกรรมการจารยานิรันแจ้งให้คณะกรรมการทุกคนทราบกำหนดเวลาตั้งแต่ก่อนถึงในวันที่คณะกรรมการพิจารณาข้ายาระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมง สำหรับกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมงนั้นต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจารยานิรันแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นตั้งกกล่าวแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งตั้งแต่ไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการจารยานิรันสืบสวนหาซ้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ให้คณะกรรมการจารยานิรันทำการสอบสวนทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล (ร่างมาตรา ๓๗)

๓) ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจากสมาชิกประจำบดี้ฯ ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยข้อหา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีเหตุจ้าเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณี ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการอีกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา (ร่างมาตรา ๓๘)

๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจะรายงานและของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการบรรยายบันทึกและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำและมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัดถูกเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๙)

๕) ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่วนนำเสนอเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำสำเนาและขอพยานหลักฐานได้ ๖ มาให้คณะกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้ (ร่างมาตรา ๔๐)

๖) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายนอกในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นและต้องไม่เกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๘ วรรคสาม เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อหา (ร่างมาตรา ๔๑)

๔.๕.๕ การวินิจฉัยข้อหา (ร่างมาตรา ๔๒ — มาตรา ๔๖)

๑) เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการอาจให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยข้อหาได้และให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
- (๒) ว่ากล่าวด้วยเหตุผล
- (๓) ภาคทั้งพื้นที่
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้ข้อบังคับมาตรา ๒๗ ค่าวินิจฉัยข้อความของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้ทำเป็นคำสั่งสภากาຍภพบำบัดพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยข้อความให้ถือเป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๙)

(๖) ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภากาຍภพบำบัดตามมาตรา ๔๙ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดพร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยข้อความให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบด้วย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๗) ภายใต้บังคับ ๙๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดหรือแสดงตัวยิบซีด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิ์ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภากาຍภพบำบัดที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น (ร่างมาตรา ๔๙)

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๙ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๔๐ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๔๙)

(๙) ผู้ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีกต่อเมื่อสิบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาภพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกากายภพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๔๙)

๙.๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างหมวด ๖)

๙.๖.๑ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรฐาน ๔๗ - ร่างมาตรฐาน ๔๘)

(๑) ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายประจำบ้านเดือนนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า จะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบเอกสารหรือวัสดุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเนื่องจากว่าจะເຄาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัสดุดังกล่าวจะถูกยักย้าย ซุกซ่อน ทิ้ง抛棄 หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ปัดเอกสาร หรือวัสดุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอ่านหมายความสำคัญตามสมควร (ร่างมาตรฐาน ๔๗)

(๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรฐาน ๔๘)

(๓) ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรฐาน ๔๙)

๙.๗ บทกำหนดโทษ (ร่างหมวด ๗)

บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรฐาน ๕๐ - ร่างมาตรฐาน ๕๓)

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐาน ๒๙ หรือมาตรฐาน ๔๔ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรฐาน ๕๐)

(๒) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐาน ๒๙ หรือมาตรฐาน ๓๐ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรฐาน ๕๑)

(๓) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐาน ๓๒ วรรคสาม หรือไม่คำนึงความสำคัญแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรฐาน ๔๗ วรรคสอง ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (ร่างมาตรฐาน ๕๒)

(๔) ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัสดุใด ๆ ตามที่เรียก หรือแจ้งให้ส่งตามมาตรฐาน ๓๒ โดยไม่มีเหตุอันควรดังระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรฐาน ๕๓)

(๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรฐาน ๔๙ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (ร่างมาตรฐาน ๕๔)

๙.๔ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๕ - ๕๘)

(๑) ผู้ใดได้เขียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสภากายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๕)

(๒) ผู้ใดได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๖)

(๓) ในระหว่างเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภากายภาพบำบัดเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภากายภาพบำบัดและกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๓) เป็นกรรมการ การได้มาร์ช์งกรรมการดังกล่าวจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) หน้าที่เลขานุการ รองเลขานุการ และเหตุบัญชีก ตำแหน่งลงทะเบียน คน ก็จะ จ ก ก ว ร จ จ ให้มีการแต่งตั้งผู้ดูแลรักษาหนังสือตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

การเลือกตั้งสมาชิกสภากายภาพบำบัดเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๗)

(๔) ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมายระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพกายภาพบำบัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘)

(๕) ให้ถือว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพกายภาพบำบัดซึ่งได้กระทำการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๙)

๙.๙ อัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพภายนอกบำบัด

(๑) ค่าชั้นทะเบียนและรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกบำบัด	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองการชั้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกบำบัด	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๔) ค่าหนังสืออนุมัติ หรืออนุญาติบัตรแสดง ความรู้ความสามารถในการประกอบ วิชาชีพภายนอกบำบัด	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพภายในภาคบ้ำด พ.ศ. ที่สภานักกฎหมายได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภานักกฎหมาย ครั้งที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเต็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภานักกฎหมายและผลการพิจารณาเกี่ยวกับเร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพภายในภาคบ้ำด พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพภายในภาคบ้ำด พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ในราชการและองค์งานภาครัฐมีส่วนได้เสียและประโยชน์ในการใช้ในเชิงค้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
เมษายน ๒๕๕๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายพัทธ พาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางสาวสุกังค์จิตต ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑

นางนงศ์เยาว์ ประพิณ นิติกร ๖ นายทศวินทร์ เกียรติทัตต์ วิทยากร ๕

นางสาววีรอนุช หมันทอง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

นางสาวอรินี ดวงสุวรรณ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๙๙๕, ๐ ๒๘๓๑ ๙๙๙๖

ผู้ดูแล

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	- ๑ -
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก สภาพัฒนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ	
วิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ วิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	๔
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาพัฒนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	๑๐
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาพัฒนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๑๐
- ผลการพิจารณาของสภาพัฒนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๑๐
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาพัฒนราษฎร ในวาระที่สอง	๑๐
- ผลการพิจารณาของสภาพัฒนราษฎร ในวาระที่สอง ข้อพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๑
- ผลการพิจารณาของสภาพัฒนราษฎร ในวาระที่สาม	๓๐
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	
วิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.	๓๑

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร^๑
และการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ

วิชาชีพก咽ภาพบำบัด พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกิจกรรมบำบัด พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกิจกรรมบำบัด พ.ศ. มีผู้นำเสนอ เพื่อให้
สภาพัฒนราษฎร์พิจารณา รวม ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะกรรมการ ชุดที่มีพันธ์าราจโภ ทักษิณ ขันวัตร เป็นนายก
รัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียนวาระการประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัย
สามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. เสนอโดย นายอุติชัย กิตติธรรมcaro และนายนริหาร ทองธีราช สมาชิกพระ
ชาติไทย และได้บรรจุระเบียนวาระการประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๙

๓. เสนอโดย นายประสึทช์ ชัยวัฒน์ กับคณะ สมาชิกพระชาติพัฒนา และ^๑
ได้บรรจุระเบียนวาระการประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๙

๔. เสนอโดย นายปรีชา มุสิกุล กับคณะ สมาชิกพระปชาติปัตย์ และได้
บรรจุระเบียนวาระการประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ มีหลักการเดียวกันคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วย
วิชาชีพกิจกรรมบำบัดและฉบับที่คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ มีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า โดยที่การประกอบโรคศิลปะสาขาวิชากายภาพบำบัด อุปนิสัยความคุ้มครอง
กฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะหน้าที่
กำกับดูแลการประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาต่าง ๆ และมีคณะกรรมการการวิชาชีพสาขาวิชากายภาพบำบัด
หน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาวิชากายภาพบำบัด รวมทั้งจราจรมรณรงค์ให้เชิงบูรณาissan
ในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านกายภาพบำบัดในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้น
เป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาวิชากายภาพบำบัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
จึงสมควรแก้กฎหมายประกอบโรคศิลปะในสาขาวิชากายภาพบำบัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
หน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ และคณะกรรมการการวิชาชีพสาขาวิชากายภาพบำบัด
โดยจัดตั้ง "สาขาวิชากายภาพบำบัด" ขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกิจกรรมบำบัด กำหนด
และควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกิจกรรมบำบัด และควบคุมมิให้มีการแสวงหา
ประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน
ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคณะกรรมการ ได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕
อนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกิจกรรมบำบัด พ.ศ. ตามที่กระทรวงสาธารณสุข
เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของทบทวน
มหาวิทยาลัย ไปพิจารณาแล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาพัฒนราษฎรพิจารณา ก่อน
เสนอสภาพัฒนราษฎรพิจารณาต่อไป

ສກាងពັແນຣາຍງົງ ໄດ້ພິຈາລາວຮ່າງພຣະຣາບບໍ່ຢູ່ຕີ້ທັງ ៤ ຂົນ ພຣ້ອມກັນໄປໃນ
ວະນະທີ່ທີ່ນີ້ ຂັ້ນຮັບໜັກການ ໃນຄຽວປະຊຸມສກາຜູ້ແນຣາຍງົງ ຈຸດທີ່ ២៩ ປີທີ່ ៣ ຄຣັງທີ່ ៤
(ສມັບສາມັນດີບັນຍຸດີ) ວັນພຸກທັບສົບດີທີ່ ២៨ ສິງຫາດມ ພ.ສ. ២៥៦៩ ໂດຍສົມຕ້ວັນຫຼັກການແໜ່ງ
ຮ່າງພຣະຣາບບໍ່ຢູ່ຕີ້ທັງ ៤ ຂົນ ພຣ້ອມກັນໄປ ຕ້າຍຄະແນນເສີ່ງເອກຈັນທີ່ ແລະມື່ມີດີໃຫ້ດັ່ງ
ຄະນະກົມາຂີກາຣວິສາມັນ ຈຳນວນ ៣៥ ດົນ ປະກອບດ້ວຍ
ໂດຍດື່ອເອງຮ່າງພຣະຣາບບໍ່ຢູ່ຕີ້ທັງຄະແນນດີເປັນຫຼັກໃນການພິຈາລາວ ກໍາຫັດການແປປຢູ່ຕີ້
ກາຍໃນ ៧ ວັນ

ຄະນະກົມາຂີກາຣວິສາມັນ ຈຳນວນ ៣៥ ດົນ ປະກອບດ້ວຍ

១. ນາຍເຈີມພລ ສິທາວົງທີ່ຍ້າຍ	ເປັນປະຫານຄະນະກົມາຂີກາຣ
២. ນາຍປັບປຸງ ມຸສືກຸດ	ເປັນຮອງປະຫານຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ທີ່ນີ້
៣. ນາຍຈາດູຮົງຄ ເພິ່ນຮຣັພັນ	ເປັນຮອງປະຫານຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ສອງ
៤. ຜູ້ໜ້າຍຄາສຕຣາຈາກຍົກປະໂຍື້ນ ບຸລູສິນສຸຂ	ເປັນຮອງປະຫານຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ສາມ
៥. ນາຍປະສພ ຖຸງເຮົາດົມ	ເປັນຮອງປະຫານຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ສີ
៦. ນາຍຄຮງຄີກັດ໌ ອັງຄະສຸວພລາ	ເປັນເຂົານຸກາຮະກາວມາຂີກາຣ
៧. ນາຍນົວເຄ ກວ່ານໜ້ນບໍລິຫານ	ເປັນຜູ້ໜ້າຍເຂົານຸກາຮະກາວມາຂີກາຣ
៨. ນາງສາວັງສິມາ ຮອຕັ້ງທີ່	ເປັນໂມ່ນັກຄະນະກົມາຂີກາຣ
៩. ນາຍສົງກວານດີ ຄັ້ງໄສຍ	ເປັນຜູ້ໜ້າຍໂມ່ນັກຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ທີ່ນີ້
១០. ນາຍປະສີທີ່ ທ້າວິດັນນະ	ເປັນຜູ້ໜ້າຍໂມ່ນັກຄະນະກົມາຂີກາຣ ດົນທີ່ສອງ
១១. ນາຍກໍາຄານ ປ່າການ	១២. ນາຍໄໝຍວັນນີ້ ໄຕຮຍສຸນ້ນ້າ
១២. ນາຍທີ່ກັດ໌ ອັນຮຽນພັນນີ້	១៣. ນາຍກັນນະ ວຽກວິມລັກໝ່ງ
១៣. ນາຍຂວ້າງ ສຸວິທີ່ກໍາ	១៤. ນາຍນາວີ ຄວິສຸຂະສົດ
១៤. ນາງພາພຶ່ງຢູ່ ພຶ່ງຂຽມເທື່ອ ພັນນັກສເລີເມ	១៥. ນາຍພິ້ຫາງ ພົບລົງວິ່ວັນນວງໝ່ງ
១៥. ນາຍວິນຍ ວິຣຍົກີຈາ	១៦. ຮອງຄາສຕຣາຈາກຍົກປະໂຍື້ນຮັດໜີ້ ພຸກປ່ວນ
១៦. ນາຍເທື່ອງມື້ ໄຈ້	១៧. ນາຍບັນຍົງ ຄີຣັບໝົງ
១៧. ນາງນິກາ ພົງຄຸລກະ	១៨. ນາຍປະເວັດ ອວຣຄຄຸກພລ
១៨. ນາຍປະສານດີ ບຸລູມື້	១៩. ນາຍພ້ອງ ຊົວນັນທີ່
១៩. ນາຍວັກທັກດີ ໂຍສທານຸເຄຣະທີ່	២០. ພລເອກ ວິດນະ ເລີມແສນຍາກ
២០. ນາຍວິລາສ ຈັນທົກທັກໝ່ງ	២១. ນາງວິໄລວຣັນ ອັກວເສຣັນ
២១. ນາຍສັງຫຼັບ ວົງໄສ່ສຸນທຽນ	២២. ນາຍອຸທິຍ ສຸດສຸຂ
២២. ນາຍວຸຟຸ່ຍ ກິດທີ່ນັເສງວ	២៣. ຜູ້ໜ້າຍຄາສຕຣາຈາກຍົກປະໂຍື້ນ ສມ່າຍ ວິຣຍະຍຸທອກ
២៣. ນາຍຄຸນນົມື້ ຕາຄຸນປົ້ມກົງ	

เมื่อคณะกรรมการบริการวิสามัญได้พิจารณาแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมทั้งรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตของคณะกรรมการบริการต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครุที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครุที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนครบถ้วน แล้วได้พิจารณาหั่งร่างเมื่อการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้รัฐสภาพิจารณาต่อไป

ยังนี้ เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมี決ารให้คณะกรรมการบริการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการบริการ สามัญประจำวุฒิสภาพคณะได หรือจะตั้งคณะกรรมการบริการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙* และในคราวประชุมคณะกรรมการบริการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณา เมื่อวันอังคารที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการบริการสามาชนสุขวุฒิสภาพิจารณา เมื่อสภานิติบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติที่เห็นชอบในวาระที่สามแล้วให้คณะกรรมการบริการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเป็นการต่อหน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

* ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภานิติบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติที่ประกอบรัฐธรรมนูญได้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาพิจารณาตามอย่างมากให้คณะกรรมการบริการสามัญประจำวุฒิสภาพคณะไดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณ์ที่มีความจำเป็น วุฒิสภาพิจารณาจังคณะกรรมการบริการวิสามัญที่คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน และแต่กรณ์เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติที่ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภานิติบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติที่เห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการบริการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเป็นการต่อหน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในกรณ์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติที่ประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องสืบฯที่ ๔๔-๔๗/๒๕๔๖

**บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.**

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพ กายภาพบำบัด พ.ศ. ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวาจ พิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของทบทวนมหาวิทยาลัยไปพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ ๒ ฉบับดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวง สาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสมาคมเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย และ ผู้แทนสมาคมกายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และร่าง พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

(๑) กำหนดให้มี “สภากาณิคการแพทย์” (สภากายภาพบำบัด) เพื่อทำหน้าที่ ควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ และผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๒) กำหนดให้มี “คณะกรรมการสภากาณิคการแพทย์” (คณะกรรมการ สภากายภาพบำบัด) โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการใน ๓ ส่วน ได้แก่ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงาน และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

(๓) กำหนดให้มีตำแหน่งต่าง ๆ ในสภากาณิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) เพื่อทำหน้าที่บริหารการดำเนินงานขององค์กรทั้งสอง

(๔) กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ (การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด)

(๕) กำหนดให้มีการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อบริบูรณ์ดิการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อร้องรับเรื่องการชื่นชมเยินและรับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะของผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์

(สาขาวิชากาแฟบ่าบัด) เรื่องการเลือกตั้งคณะกรรมการในระยะเริ่มแรก เรื่องการนำกฎหมาย
ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะมาใช้บังคับโดยอนุโลม
รวมทั้งเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ (อัตราค่าธรรมเนียม
วิชาชีพกายภาพบ่าบัด)

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตหันด้วย

ทบทวนมหาวิทยาลัยมีข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบ่าบัด พ.ศ. ดังนี้

(๑) หมวด ๒ ว่าด้วยสมาชิกตามมาตรา ๑๙ (๓) สมาชิกกากพของสมาคม
สันสุดลงเมื่อขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) หรือ (๕) นั้น เห็นควรตัด (๑) ออก เนื่องจาก
คำว่า “สมาชิกสันสุดลง” ย่อมหมายถึงมีสมาชิกภาคอยู่ก่อนแล้วและสันสุดลงภายหลัง ดังนั้น บุคคลที่
อายุต่ำกว่าจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกก่อนไม่ได้อยู่แล้ว

(๒) หมวด ๓ ในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ.
ว่าด้วยคณะกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๑) กำหนดให้คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตทาง
เทคนิคการแพทย์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ในปัจจุบันสถาบันที่เป็นผู้ผลิตบัณฑิตทางเทคนิคการ
แพทย์มีจำนวน ๑๐ แห่ง และใช้ชื่อแตกต่างกัน เช่น คณะสหเวชศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยนเรศวร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสารสนเทศสุขของมหาวิทยาลัยลักษณ์ สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์
ของมหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงเห็นควรปรับตั้งค่าดังนี้ “คณบดี
คณะเทคนิคการแพทย์ คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าคณบดี ที่ผลิตบัณฑิต
ทางเทคนิคการแพทย์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”

(๓) หมวด ๓ ในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบ่าบัด พ.ศ. ว่าด้วย
คณะกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๑) กำหนดให้คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตทางกายภาพ
บ่าบัดเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งในปัจจุบันสถาบันที่เป็นผู้ผลิตบัณฑิตทางกายภาพบ่าบัดมีจำนวน
๙ แห่ง ใช้ชื่อแตกต่างกันได้แก่ ภาควิชากายภาพบ่าบัดคณะสหเวชศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาควิชากายภาพบ่าบัดคณะสารสนเทศสุขศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ภาควิชาศัลยศาสตร์คลินิคส์และกายภาพบ่าบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลของมหาวิทยาลัย
มหิดล และคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีวิรินทร์วิโรฒ สาขาวิชากายภาพบ่าบัดของ
มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงเห็นควรปรับตั้งค่าดังนี้ “คณบดี
คณะกายภาพบ่าบัด หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าคณบดี
ภาควิชาที่ผลิตบัณฑิตทางกายภาพบ่าบัดในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”

(๔) บทเฉพาะกาล ตามมาตรา ๕๖ ในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิค การแพทย์ พ.ศ. ที่บัญญัติว่า “ในระยะเริ่มแรกที่ยังไม่ได้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์เป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นนายกสภาเทคนิคการแพทย์และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ” หรือตามมาตรา ๕๖ ในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ที่บัญญัติว่า “ในระยะเริ่มแรกที่ยังไม่ได้เลือกตั้งสมาชิก สภากายภาพบำบัดเป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายก สภากายภาพบำบัดและผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ” นั้น เนื่องจาก ตามมาตรา ๑๕ (๑) กำหนดให้เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว ซึ่งไม่ต้องแต่งตั้งเหมือนกับกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๒) จึงเห็นควรปรับถ้อยคำจากเดิม “และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒)” เป็น “กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๑) และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ (๒) เป็นกรรมการ”

๒.๒ ความเห็นชอบที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับภาระแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

- ๑. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- ๒. สมาคมเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย
- ๓. สมาคมกายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย

๔. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างฯ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ตรวจพิจารณา สรุปสาระสำคัญของร่างฯ ได้ดังนี้

(๑) บททั่วไป

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ได้กำหนดให้มีบันทึกนิยาม “วิชาชีพเทคนิค การแพทย์” และบันทึกนิยาม “วิชาชีพกายภาพบำบัด” เพื่อกำหนดขอบเขตของวิชาชีพทั้ง ๒ วิชาชีพ ให้ชัดเจน สอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงาน จึงได้แก้ไขถ้อยคำในบันทึกนิยามทั้งสองให้มี ความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓)

นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติที่ยังถึงการประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาเทคนิค การแพทย์ (สาขาวิชากายภาพบำบัด) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ (สาขาวิชากายภาพบำบัด) ซึ่งให้หมายถึงการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ (การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด) ผู้ประกอบ วิชาชีพเทคนิคการแพทย์ (ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด) ทั้งนี้ ได้เพิ่มเติมผู้แทนคณะกรรมการ วิชาชีพสาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ (ผู้แทนคณะกรรมการวิชาชีพสาขาวิชากายภาพบำบัด) ให้หมายความถึง ผู้แทนสาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ (ผู้แทนสาขาวิชากายภาพบำบัด) ตามพระราชบัญญัตินี้ การเพิ่มเติมถ้อยคำ ดังกล่าว เพื่อให้สามารถครอบคลุมและรองรับการกล่าวถึงกรรมการวิชาชีพทั้ง ๒ สาขา ให้เป็นไปตาม ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ

(๖) สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด

ได้กำหนดให้มีสภากเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) มีฐานะเป็น นิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖) และกำหนดวัตถุประสงค์ของสภากเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) (ร่างมาตรา ๗) และมีอำนาจหน้าที่ดัง ๑ (ร่างมาตรา ๕) ซึ่งเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และอำนาจ หน้าที่ของสภากเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) ให้ชัดเจน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ยังกำหนดที่มาของรายได้ของ สภากเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) ไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๙)

(๗) สมาชิก

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิก สภากเทคนิคการแพทย์ (สมาชิกสภากายภาพบำบัด) (ร่างมาตรา ๑๑) และกำหนดสิทธิและหน้าที่ของ สมาชิก (ร่างมาตรา ๑๒) ตลอดจนกำหนดการสิ้นสุดของสมาชิกภาพ (มาตรา ๑๓)

(๘) คณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสภากเทคนิค การแพทย์ (คณะกรรมการสภากายภาพบำบัด) ซึ่งประกอบด้วยกรรมการโดยตัวแทน กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงาน และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง สำหรับกรรมการโดยตัวแทนนั้นได้ปรับปรุง กรรมการซึ่งเป็นตัวแทนฝ่ายตนให้สอดคล้องกับการเรียกซื้อหัวหน้าหน่วยงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ ในกรณีลิตบัญชิตเทคนิคการแพทย์ (ผลิตบัญชิตภายน้ำด้วยศึกษาต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๑๔) โดยกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ที่จะมาเป็นกรรมการสภากเทคนิคการแพทย์ (กรรมการสภากายภาพบำบัด) ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ (ผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด) (ร่างมาตรา ๑๔ (๑))

นอกจากนี้ ได้กำหนดวาระการต่อรองตำแหน่งของกรรมการ การพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการ และการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการเป็นกรรมการแทน และกำหนดอำนาจหน้าที่ ของผู้ต่อรองตำแหน่งทั้ง ๒ ในสภากเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) (ร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๐ ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๓)

ในส่วนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้น ที่สำคัญได้แก่ การออกข้อบังคับ สภากเทคนิคการแพทย์และการออกข้อบังคับสภากายภาพบำบัด (ร่างมาตรา ๒๒) ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติมให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับในเรื่องอายุใบอนุญาต การต่ออายุ ใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๒ (๔) (๗)) และการออกข้อบังคับในเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบความรู้ตามมาตรา ๓๒ (ร่างมาตรา ๒๒ (๔) (๗)) เพื่อ ให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

(๙) การต้านทานการของคณะกรรมการ

ได้กำหนดหลักเกณฑ์โดยทั่วไปของการประชุมคณะกรรมการ กำหนดมติของ ที่ประชุมในเรื่องต่าง ๆ และได้แก้ไขกรณีการพอกใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตจากเดิมที่ให้ถือ คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด เป็น ให้ถือเสียงข้างมาก เนื่องจากหาก

ใช้มติสองในสามของที่ประชุมเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้จะไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ ประกอบกับมีข้อตอน การตรวจสอบและค้านอnameจโดยสภานายกพิเศษอยู่แล้วตามร่างมาตรา ๒๖ (ร่างมาตรา ๒๕ และ ร่างมาตรา ๒๖)

(๖) การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ได้กำหนดให้มีการควบคุมการประกอบวิชาชีพ เทคนิคการแพทย์ การควบคุมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด โดยกำหนดข้อห้ามและข้อยกเว้นในการประกอบวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๒๗) ข้อห้ามในการให้คำหรือข้อความเกี่ยวกับเทคนิคการแพทย์และนักกายภาพบำบัด (ร่างมาตรา ๒๘) ข้อห้ามในการใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์และวิชาชีพกายภาพบำบัด (ร่างมาตรา ๒๙) และกำหนดเรื่องการซึ่งทะเลาะ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรืออนุญาตแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๓๐) ตลอดจนกำหนดให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจะต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาเทคนิคการแพทย์หรือสภากายภาพบำบัดแล้วแต่กรณีและต้องผ่านการสอนความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๓๑)

นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีกระบวนการกรอกล่าวหาถว่าโทษผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๓๒ ร่าง มาตรา ๓๔) กำหนดให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ อนุกรรมการสอนสวน เพื่อดำเนินการตรวจสอบในกระบวนการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๔๑) และกำหนดให้มีการแจ้งค่าสั่ง สภาเทคนิคการแพทย์ (สภากายภาพบำบัด) ตามมาตรา ๔๑ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และแจ้งผลการวินิจฉัยข้อหาให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบด้วย (ร่างมาตรา ๔๒) รวมทั้งได้กำหนดห้ามการประกอบวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและกำหนดวิธีการในการขอรับใบอนุญาตใหม่เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

(๗) พนักงานเจ้าหน้าที่

ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพ หรือมีอำนาจเข้าไปสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขการใช้อำนาจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ร่างมาตรา ๔๖)

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยบัตรดังกล่าวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔๗ และร่างมาตรา ๔๘)

(๘) บทกำหนดโทษ

ได้กำหนดบทกำหนดโทษกรณีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยกำหนดบทกำหนดโทษในกรณีต่าง ๆ เช่น การประกอบวิชาชีพโดยไม่ได้รับใบอนุญาต การประกอบวิชาชีพในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต การใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การไม่ส่งศืนในใบอนุญาตเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง การไม่อนุญาตทำงานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การไม่นำให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือ

วัตถุให้แก่คณะกรรมการ รวมทั้งได้แก่ไขอัตราไทยจำคุกต่อโภชปรับจากเดิมอัตราไทยจำคุกหนึ่งปีต่อโภชปรับหนึ่งหมื่นบาท เป็น อัตราไทยจำคุกหนึ่งปีต่อโภชปรับสองหมื่นบาทเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การกำหนดโทษทางอาญาในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๔๘ ถึงร่างมาตรา ๕๒)

(๙) บทเฉพาะกาล

ได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกรณีต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้ดำเนินการหรืออยู่ระหว่างดำเนินการหรือที่ได้ดำเนินการไปแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ เช่น การเขียนทะเบียนและการรับใบอนุญาต การดำเนินการในระยะเริ่มแรกเพื่อให้มีกรรมการที่มาจาก การเลือกตั้งของสมาชิก การนำอนุบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะมาใช้บังคับโดย อนุโลม และการดำเนินการกรณีการประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไข ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความเชื่อมโยงและต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๕๓ ถึงร่างมาตรา ๕๗)

(๑๐) อัตราค่าธรรมเนียม

ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ และอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพภายนอก สำหรับนักวิชาชีพภายนอก โดยเปรียบเทียบกับอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพอื่น ๆ ทางด้านสาขาวัฒน์สุข เช่น อัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพทั่วไป รวม และอัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพ เกษตรกรรม เป็นต้น และได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ได้พิจารณาแก้ไขอัตราค่าในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

อุ่นใจ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพภายนอก สำหรับนักวิชาชีพภายนอก พ.ศ. มีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๙ และพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๙ เนพะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิค การแพทย์และการประกอบโรคศิลปะสาขาภายนอก ให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพ เทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพภายนอก พ.ศ. โดยได้จัดทำเป็น ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอมาในคราวเดียวกัน ดังนั้น จึงมีร่างกฎหมายรวมทั้งสิ้น ๕ ฉบับ ทั้งนี้ เพื่อให้ การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๖

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

เหตุผลที่รับหลักการ

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดถึงศักดิ์ศรีความเป็นวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัด และเงื่อนไขรวมทั้ง ต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภากายภาพบำบัด

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดถึงความเป็นหลักประกันอย่างชัดเจนให้กับบุคคลผู้มารับบริการทางการแพทย์ โดยเฉพาะนักกายภาพบำบัด ซึ่งเป็นบุคคลากรทางด้านการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องอยู่ภายใต้มาตรการและกฎหมายในการควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้มุ่งเน้นความเป็นสภาวิชาชีพ เพื่อเป็นการส่งเสริม กำกับ ดูแลวิชาชีพนี้ เพื่อประโยชน์ของผู้รับบริการ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว นี้ ประกอบด้วยทั้งหมด ๗ หมวด และบทเฉพาะกาล ซึ่งก่อส่วนถึง สมาชิก คณะกรรมการ การดำเนินการของคณะกรรมการ และการควบคุมการตรวจสอบการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด เพื่อให้มีความสอดรับกันอย่างมากที่ผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภาไปแล้ว คือ พระราชบัญญัติหลักประกันคุณภาพแห่งชาติ ในแห่งสิทธิพึงมีพึงได้ที่เกิดจากความผิดพลาดที่แท้จริงหรือไม่ หากเกิดกรณีการรักษาพยาบาลที่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น และมีการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายที่ควรจะได้รับ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีองค์กรตั้งกล่าวที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อดูแลและรักษาผลประโยชน์แก่ประชาชน

๑.๑ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

**๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภากู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา**

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

๑. คณะกรรมการฯได้แก้ไขความไม่มาตรฐาน ๑๗ (๑/๑) เกี่ยวกับองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการ ใหม่ในที่ประชุมโดยการเพิ่มถ้อยคำ คำว่า “เป็น” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความ
ชัดเจนยิ่งขึ้น ตามที่สมาชิกสภากู้แทนราษฎรเสนอในที่ประชุม เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการสภากาแฟพำบัต ประกอบด้วย

(๑) ๔๖๔ ๔๖๔

(๑/๑) กรรมการซึ่งเป็นคณะกรรมการสภากาแฟพำบัต...

๔๖๔ ๔๖๔ ”

ซึ่งที่ประชุมสภากู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ และที่
แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

๒. คณะกรรมการฯได้แก้ไขความไม่มาตรฐาน ๒๗ (๒) เกี่ยวกับบทห้ามผู้ซึ่ง^{มิ}ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกาแฟพำบัต ทำการประกอบวิชาชีพกาแฟพำบัต แต่มีข้อยก^{เว้น}สามารถกระทำได้ตามที่กฎหมายนี้กำหนด โดยแก้ไขใหม่ในที่ประชุม แต่เฉพาะความใน
มาตรา ๒๗ (๒) ให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามที่สมาชิกเสนอ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกาแฟพำบัต ทำการ
ประกอบวิชาชีพกาแฟพำบัตพร้อมกันกับผู้ใดที่มีอาชญากรรมทางเพศ หรือความประพฤติที่
ลิขิตหรือต้องห้าม เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ๔๖๔ ๔๖๔

(๒) การซ่อนเงื่อนแก่ผู้ป่วยตามหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือตามธรรมเนียม^{โดยมิได้รับประโภชณ์ตอบแทน}

๔๖๔ ๔๖๔ ”

ซึ่งที่ประชุมสภากู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการฯ และที่
แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

๓. คณะกรรมการฯได้แก้ไขความไม่มาตรฐาน ๕๙ ใหม่ในที่ประชุม โดยให้คง
ไว้ตามร่างเดิม ตามที่สมาชิกสภากู้แทนราษฎรเสนอ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ^{และการ} ภายในประเทศ^{และ} และในอนุญาตันนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้เข้ามายัง ให้ถือว่าผู้นั้นได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
กาแฟพำบัตตามพระราชบัญญัตินี้

ซึ่งที่ประชุมสภากู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

**๒.๒ ผลการพิจารณาของสภากู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา**

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
------------------------------	----------------------

ค่าปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
-----------------	----------------------

มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
----------------	----------------------

มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
----------------	----------------------

มาตรา ๓	มีการแก้ไข
----------------	-------------------

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพกายภาพบำบัด” หมายความว่า การกระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจประเมิน การวินิจฉัย และการบำบัดความบกพร่องของร่างกายซึ่งเกิดเนื่องจากภาวะของโรค หรือการเคลื่อนไหวที่ไม่ปกติ การป้องกัน การแก้ไขและการฟื้นฟูความเสื่อมสภาพความพิการ ของร่างกายที่สืบทอดกัน การส่งเสริมสุขภาพ ร่างกายและจิตใจ ด้วยวิธีการทางกายภาพบำบัดหรือการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่รู้จักรูปแบบ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการให้ เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์กายภาพบำบัด

“ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้เขียนทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสภากายภาพบำบัด

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ของสภากายภาพบำบัด

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภากายภาพบำบัด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภากายภาพบำบัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภากายภาพบำบัด

“เลขานิκการ” หมายความว่า เลขานิคการสภากายภาพบำบัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรู้จักรูปแบบ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รู้จักรูปแบบ” หมายความว่า รู้จักรูปแบบ ตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภานักเรียนด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ สภากายภาพบำบัด

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการบริหารแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕ สภากายภาพบำบัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับข้อเท็จจริงและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๒) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัડ्डในวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(๔) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(๕) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๔)

(๖) อยกหนังสืออนุมัติหรืออุปถัડ្ឌแสดงความรู้ความสามารถชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๖/๑) จัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกเพียงอย่างเดียวปีละครั้ง

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภากายภาพบำบัด”

มติ ที่ประชุมสภานักเรียนด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ สมาชิก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมาธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภากาแฟพบำบัดด้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้ในวิชาชีพกายภาพบำบัดโดยได้รับปริญญาที่ก่อให้เกิดประการนี้บัว หรือ
วุฒิบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสถาบันการศึกษาที่สภากาแฟพบำบัดรับรอง
- (๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
เกียรติตักดึงแห่งวิชาชีพ
- (๔) ไม่เคยดองโทษจำคุกโดยคำพิพากษานี้ที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมา
ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติตักดึงแห่งวิชาชีพ
- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตพันເฝือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
สภากาแฟพบำบัด”

มติ ที่ประชุมสภากาแฟพแห่งราชภูมิเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมาธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๓ สมาชิกกายภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ถ่ายออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดตามมาตรา ๑๑ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓)
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกกายภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความ
เสื่อมเสียเกียรติตักดึงแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๓) หรือ (๔)

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๕) และแพทย์จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งคณะกรรมการกำหนด ลงความเห็นว่าไม่สามารถบำบัดรักษาให้หายเป็นปกติได้หรือต้องใช้ระยะเวลาในการบำบัดรักษาเกินกว่าสองปี

ในกรณีที่สมาชิกผู้ได้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๕) แต่ยังไม่ถึงขนาดที่สมาชิกภาพล้วนสุดลงตาม วรรคหนึ่ง (๔) คณานุรัมกการอาจมีมติให้พักใช้ใบอนุญาตของสมาชิกผู้นั้นได้ โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี และให้นำความไม่มาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยยกเว้น

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการบริการ

หมวด ๓ คณะกรรมการ

ไม่มีการแก้ไข

ມາຕຮາ ອັດ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภากาแฟบ้าบี้ต ประกอบด้วย

(๑/๑) กรรมการซึ่งคณบดีคณบดีทางกายภาพบำบัด หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออ่ายอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออ่ายอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตกายภาพบำบัดในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณบดีกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหมื่นคนเลือกกันเองให้เหลือห้าคน

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณูปการและสุขสามคุณ กระทรวงกลาโหมที่มาหนึ่งคน กรุงเทพมหานครหนึ่งคน และสมาคมโรงพยาบาลเอกชนหนึ่งคน

(๓) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) (๑/๑) และ (๔) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ล็อกดาวน์

“ให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่คุณ” คือสิ่งที่ดีที่สุดที่สัมภาระ “สิ่งที่ดีที่สุด”

คณะกรรมการข้าราชการได้แก้ไขความในมาตรา ๑๔ (๑) เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะ
กรรมการ ใหม่ในที่ประชุม โดยการเพิ่มถ้อยคำ คำว่า “เป็น” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ยิ่งขึ้น ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภากาดีภาพบ้าบัด ประกอบด้วย

(๑/๑) กรรมการซึ่งเป็นคณะกรรมการพำนัต หรือคณะกรรมการที่เรียกชื่ออ่ายอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออ่ายอื่นที่มีอำนาจเทียบเท่าคณะกรรมการ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัญชีติดภาระพำนัตในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาระบบทรัพศึกษาธิการ ให้จัดตั้งขึ้นแห่งลงทะเบียนคนเลือกตั้ง เก็บโหวตให้เหลือห้าคน

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรรมการตรวจสอบการณ์สุขสามคน กรรมการตรวจสอบกล้าโหมศักดิ์หนึ่งคน กรุงเทพมหานครหนึ่งคน และสมาคมโรงพยาบาลเอกชนหนึ่งคน

(๓) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) (๑/๑)
และ (๔) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว

“我將來會把這件事情告到法院去，希望你們能夠為我主持公道。”

ມຕີ ທີ່ປະຊຸມສກາຜູ້ແນວຮາຍງົງເຫັນທ່ຽຍກັບການແກ້ໄຂຂອງຄະນະກ່ຽວມາຮິກາຣແລະທີ່ແກ້ໄຂໃໝ່ໃນທີ່ປະຊຸມ

ມາຕຣາ ၁၄

ไม่มีการแก้ไข

ມາດՐາ ១៦

ไม่มีการแก้ไข

ມາດຈາກ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๙ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการตีสิ่งที่เสื่อมหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาภายในสถาบันน้ำ”

มติ ที่ประชุมสภากันเพื่อทราบเรื่องการให้สัมภาษณ์กับสื่อต่างประเทศในวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙*

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑/๑) และ (๓) มีภาระการตั้งค่าและหักภาษี ณ ที่ต้องเสียภาษี ให้รับเลือก หรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) จะตั้งค่าและหักภาษี ให้ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมีการ

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑/๑) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๙
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙
- (๓) ถูกออก

(๔) พ้นจากตำแหน่งโดยคณะกรรมการที่เรียกชื่อยังอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อกย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตภายในสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑/๑)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมีการ

มาตรา ๒๐/๑

คณะกรรมการมีการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการมีการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๐/๑ เมื่อตั้งค่าและหักภาษี ให้คณะกรรมการที่ดำเนินการให้ผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑/๑) ว่างสูงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้ผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑/๑) เลือกกันเอง เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตั้งค่าและหักภาษีนั้นว่างลง

ถ้าว่าจะของกรรมการตามวาระคนี้เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันคณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน"

มติ ที่ประชุมสภากฎแทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการบริการ

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) ว่างลงไม่เกินที่ก่อนนี้ในสามของจำนวนกรรมการดังกล่าวห้ามก่อนครบวาระ ให้คณบดีกรรมการ/ศิลป์ที่เลื่อนสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ และได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) ในลำดับถัดไปเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามวาระคนี้ว่างลงรวมกันเกินที่ก่อนนี้ในสามของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณบดีกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินที่ก่อนนี้ในสาม

ในกรณีไม่มีผู้ได้รับการเลื่อนขึ้นเป็นกรรมการแทนตามวาระคนี้ หรือมีแต่ยังไม่ครบตามจำนวนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าว่าจะของกรรมการตามวาระคนี้เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันไม่ต้องเลื่อนหรือเลือกตั้งกรรมการแทนที่ยังคงต้องใช้บังคับให้กับวาระคนี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน"

มติ ที่ประชุมสภากฎแทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการบริการ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๒๒ ให้คณบดีกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและด้านในนิจกรรมสภากาแฟภาพบำบัดตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๗ และมาตรา ๘

(๒) แต่งตั้งคณบดีอุปกรรยาจารย์บัณฑิต คณบดีอุปกรรยาจารย์ศึกษาและคณบดีอุปกรรยาจารย์อื่น เพื่อทำกิจกรรมหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภากาแฟภาพบำบัด

- (๓) กำหนดงบประมาณของสภากาแฟพื้นบ้านด้วย
 (๔) ออกข้อบังคับสภากาแฟพื้นบ้านด้วยว่าด้วย
 (ก) การเป็นสมาชิก
 (ข) การกำหนดมาตรฐานตามมาตรา ๑๑ (๕)
 (ค) การกำหนดค่าตอบแทนสภากาแฟ พื้นบ้านรุ่ง และค่าธรรมเนียมอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราราค่าธรรมเนียมห้ายพระราชบัญญัตินี้
 (ง) การเลือกที่ดินการเลือกตั้งกรรมการ การเลือกผู้มีคุณสมบัติขึ้นเป็นกรรมการแทนที่ดินการแต่งตั้งที่ปรึกษา และการเลือกกรรมการเพื่อทรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖
 (จ) การประชุมคณะกรรมการ ต้นฉบับกรรมการ และคณบัญชีที่ปรึกษา
 (ฉ) การกำหนดอ่านเจหน้าที่ของผู้ตัวทรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕
 (ช) การกำหนดอ่านเจหน้าที่ของผู้ตัวทรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง
 (ซ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้านตามมาตรา ๓๑
 (ฌ) แบบและประเภทใบอนุญาต ค่ายใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต
 (ญ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุญาตหรืออุปัต्तิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้านตามมาตรา ๔ และหนังสือแสดงงบประมาณอื่นในวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้าน
 (ฎ) หลักเกณฑ์การพักริบใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
 (ฏ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้าน
 (ฐ) การจัดตั้ง การทำเนินการ และการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้าน
 (ฑ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบความรู้ตามมาตรา ๓๑
 (ฒ) หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้าน
 (ฒ) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพกิจกรรมพื้นบ้าน
 (ฐ) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภากาแฟพื้นบ้านตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสำคัญในการช่วยเหลือ แนะนำ เมยแพร และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมพื้นบ้านเพื่อให้สามารถดูแลตนเองได้

ภายใต้เงื่อนไข มาตรา ๒๒ ข้อบังคับสภากาแฟพื้นบ้านเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้ที่ประชุมสภากาแฟพื้นบ้านรายบุคคลขอด้วยกับการแก้ไขข้อบังคับการมาธิการ

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิทธิพลแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของสภากาแฟบำบัด

(๓) การให้สماชิกพันจายสماชิกภาพตามมาตรา ๗๓ (๔)

(๔) การจัดซื้อจ่ายซื้อขายให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภากาแฟบำบัดเสนอติดตามวาระหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ซักข้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งมติตามวาระหนึ่ง (๑) ภายใน สามสิบวันหรือมิได้ยับยั้งมติตามวาระหนึ่ง (๒) (๓) หรือ (๔) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ มติที่นายกสภากาแฟบำบัดเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติได้ ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งภายใน สามสิบห้านับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองใน สามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้”

มติ ที่ประชุมสภากาแฟแบบราชภูมิเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิทธิพล

หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพกฎหมายบำบัด

ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือทดสอบตัวตัวอื่นให้ ให้ผู้ซึ่งทักษะในลักษณะพิเศษที่เกี่ยวกับวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือทดสอบตัวตัวอื่นได้ เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การประทับตัวบทวิชาชีพทั้งหมดทั้งหมดที่กระทาต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยตามหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือตามที่รัฐบาลออกกฎหมายโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชากายภาพบำบัดของรัฐหรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่สภากาชาดไทยรับรอง ทั้งนี้ ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษคืนตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ หรือผู้สอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งมิได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของทางประเทศไทย ทั้งนี้ โดยอนุญาตของคณะกรรมการ”

คณะกรรมการมีการได้แก้ไขความในมาตรา ๒๗ (๒) เกี่ยวกับบทห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ซึ่งมิข้อยกเว้นสามารถกระทำการได้ตามที่กฎหมายนี้กำหนด ซึ่งแก้ไขใหม่ในที่ประชุม แต่เฉพาะความในมาตรา ๒๗ (๒) โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยที่สมควรเสนอ เป็นดังนี้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทำการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือทดสอบตัวตัวอื่นให้ ให้ผู้ซึ่งทักษะในลักษณะพิเศษที่เกี่ยวกับวิชาชีพทักษะ เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) การใช้สื่อที่มีชีวภาพเพื่อสื่อสารข้อความที่กระทำต่อตนเอง
- (๒) การช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยดามหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือตามธรรมเนียม โดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการภายใต้กฎหมายของรัฐหรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่น ที่สภากาชาดไทยกำหนดรับรอง ทั้งนี้ ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ หรือผู้สอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งมิได้อนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุญาตของคณะกรรมการฯ

ผดต. ที่ประชุมสภากฎหมายฯได้แต่งตั้งการแก้ไขของคณะกรรมการฯและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

มาตรา ๒๘

การแก้ไข

คณะกรรมการฯการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรืออนุบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่านักกายภาพบำบัด หรือใช้คำชี้อื่นของคำตั้งกล่าวหรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางกายภาพบำบัด หรือใช้อักษรย่อ ฯลฯ ดังกล่าวประกอบกับชื่อหรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมาย เช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ชื่อ นาม หรือชื่อย่อให้ชื่อคนที่ตั้งกล่าวให้แก่ตน”

ผดต. ที่ประชุมสภากฎหมายฯได้แต่งตั้งการแก้ไขของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๒๙มีการแก้ไขคณะกรรมการอิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่าง ๆ หรือแสดงตัวยิ่งวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่น เข้าใจว่าตนมีสิทธิเป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง งาน หรือยินยอมให้ ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาต หรือบันบัดร่วมเป็นผู้มี ความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาตนนั้น ๆ จากสภาพกายภาพบำบัด หรือที่สภาพกายภาพบำบัดรับรองหรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดซึ่งมี คุณสมบัติตามที่ กำหนดในข้อบังคับสภาพกายภาพบำบัด”

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

มาตรา ๓๐ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๓๑มีการแก้ไขคณะกรรมการอิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๑ ผู้ขอเขียนและรับใบอนุญาตท้องเป็นสมาชิกแห่งสภาพกายภาพบำบัด รวมทั้งมีคุณสมบัติและต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาพกายภาพบำบัด เมื่อสมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดผู้ใดสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๓ ให้ ใบอนุญาตของผู้นั้นเลี้นสุดลง

ให้ผู้ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๓ (๑) (๓) และ (๔) ส่งคืนใบอนุญาตต่อ เลขาธิการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ”

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

มาตรา ๓๒ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิทธิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๓๓ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพื่อการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒ ของผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายบำบัด มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภากาแฟกฎหมายบำบัด

ที่ชื่อที่อยู่ที่บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายบำบัดว่าประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒ โดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่นต่อสภากาแฟกฎหมายบำบัด

กรรมการมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายบำบัดว่าประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒ โดยแจ้งเรื่องต่อสภากาแฟกฎหมายบำบัด

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองหรือวรรคสามสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒ และรู้ตัวว่าประพฤติผิด ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้รั้งการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ที่ประชุมสภากฎหมาย的根本เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิทธิการ

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิทธิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจราจรยابرรณะจากสมาชิกประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๔ แล้วท่ารายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการจราจรยابرรณะเกินกว่าหนึ่งคณะได้
ให้คณะกรรมการจราจรยابرรณะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามิเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานอนุกรรมการจราจรยابرรณะแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา"

มติ ที่ประชุมสภากฎหมาย根本เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิทธิการ

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนหากสามารถชี้กิจประภัยด้วยประชานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวนสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยข้อหา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนครบกำหนดเวลาตั้งก่อนแล้ว ในกรณี ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกໄປได้ไม่เกินสามสิบห้านัมเบอร์ทันทีที่ครบกำหนดเวลา”

มติ ที่ประชุมสภากู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๐ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยที่มีชักจานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น และต้องไม่เกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อหา”

มติ ที่ประชุมสภากู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวโดยที่ไม่ซักซ้อมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการอาจให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยข้อหาที่ได้และให้นัดความในมาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยข้อหาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกทั้งกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ คำวินิจฉัยข้อหาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาพภูมิภาคบ้ำดพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยข้อหา และให้ออกเป็นที่สุด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาพภูมิภาคบ้ำดตามมาตรา ๔๑ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบโดยที่ไม่ซักซ้อมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประจำบัญชีพ้ายสภาพบ้ำดพร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยข้อหาให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไขมาตรา ๕๕คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกเป็นบัดซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีกต่อเมื่อสิบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ทั้งเทียบเท่าสมทักษิพูดเห็นชอบที่ต่อตั้งให้ทุกๆ กองกรุ๊ปที่ต้องต่อสู้ที่สุดแล้ว ผู้นั้นต้องห้ามเข้าห้องประชุม"

ความในวรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบโprocศิลปะสาขาวิชาภายนอกบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโprocศิลปะซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโprocศิลปะก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพภายนอกเป็นบัดตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย"

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอธิการ

หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๖ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๗ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๘ไม่มีการแก้ไขหมวด ๗ บทกำหนดโทษไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๙ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๐ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๑ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๒ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙/๑

คณะกรรมการอิการเพิ่มชีนใหม่

คณะกรรมการอิการเพิ่มชีนใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๙/๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันควร
ต้องวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มติ ที่ประชุมสภานักแทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มชีนใหม่ของคณะกรรมการอิการ

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขา
กายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
กายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอายุใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต มิให้ใช้บังคับแก่
บุคคลตามวรรคหนึ่ง”

คณะกรรมการอิการได้แก้ไขความในมาตรา ๕๔ ใหม่ในที่ประชุม โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม
ตามที่สมาชิกสภานักแทนราษฎรเสนอ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขา
กายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นได้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
กายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภานักแทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๕๕มีการแก้ไขคณะกรรมการมาธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๕ ในระเบียบแก้ไขที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภาภายในพื้นที่เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาภายในพื้นที่และกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๑/๑) และ (๒) เป็นกรรมการ การได้มารถใช้กรรมการดังกล่าวจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๑/๑) หรือ (๒) ทำหน้าที่เลขานุการ รองเลขานุการ และเหรียญถูก ตำแหน่งลงทะเบียนคน ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการแห่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาภายในพื้นที่เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้กระทำการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการ

มาตรา ๕๖ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๕๗ไม่มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการมาธิการได้พิจารณาว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เห็นควรให้ตั้งข้อสังเกต ดังนี้

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

การกำหนดเวลาในการพักใช้ใบอนุญาตในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพภายในพื้นที่และพฤษฎิบัตรรายบุคคล ควรกำหนดระยะเวลาพักใช้ใบอนุญาตให้เหมาะสมกับพฤติกรรมหรือการกระทำการของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตด้วย เพื่อให้การพักใช้ใบอนุญาต มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการมาธิการ

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกัน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

**ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.**

จริยธรรมแห่งวิชาชีพ*

1. ความหมายของคำว่า “วิชาชีพ”

คำว่า “วิชาชีพ” มาจากคำว่า “profession” แปลว่ายอมรับหรือรับว่าเป็นของตน ตัวพท.ค้านี้เดิมให้ในทางศาสนาเป็นการประกาศตนว่ามีครรภาราหรือการประกาศปฏิญาณตน

พระเจ้าวรวงศ์เกจกรรมมหันตราธิปองค์ประพันธ์ เดยทรงแปลศัพท์ “profession” ว่า “อาชีวปฏิญาณ” เพราะสภាពันแท้จริงแห่งวิชาชีพ ก็คือการปฏิญาณตนต่อสรรพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าจะประกอบอาชีพตามธรรมนิยมซึ่งมีวางไว้เป็นบรรทัดฐาน อาชีวปฏิญาณในชั้นตนได้แก่วิถีอาชีพของนักบวช ซึ่งต้องเคร่งครัดในระเบียบวินัยที่บังคับไว้ และต้องมาก็ได้แก่นักกฎหมายและแพทย์ ฯลฯ ซึ่งเข้าได้ด้วยคุณวุฒิและคุณธรรมกันเข้าเอง มีวินัยและมารยาทด้านเครื่องครัว

คำว่า “วิชาชีพ” หรือ “profession” จึงมีที่มาและความหมายที่ลึกซึ้ง มีความแตกต่างจากการประกอบอาชีพ (occupation) โดยทั่วไป เพราะอาชีพนั้นหมายถึงการทำมาหากินแต่วิชาชีพเป็นงานที่ต้องอุทิศตน แม้จะมีค่าตอบแทนก็เรียกได้ในลักษณะเป็นค่าธรรมเนียม (fee) ไม่ได้เรียกว่าเป็นค่าจ้าง (wage) เหมือนอาชีพอื่น ๆ

2. ลักษณะของวิชาชีพ

โดยที่ความหมายของคำว่า “วิชาชีพ” มีที่มาที่แตกต่างจากการประกอบอาชีพ โดยทั่วไป วิชาชีพจึงมีลักษณะเฉพาะตั้งนี้คือ

1. เป็นงานที่มีการอุทิศตนทำไปตลอดชีวิต

เป็นการทำงานโดยค่านึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ เป็นงานที่มีเจตนารวมถึงเพื่อรับใช้ประชาชน สมเด็จพระมหาพิมลราชภูมิพลอดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ได้ทรงให้ข้อคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแพทย์ไว้ว่า

“ขอให้มีภาระประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง
ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง
ลากทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง
ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บิสุทธิ์”

2. การงานนั้นต้องได้รับการอบรมสั่งสอนเป็นเวลานานหลายปี

หมายความว่าผู้ที่ประกอบวิชาชีพได้ต้องมีการศึกษาโดยเฉพาะในวิชานั้น ไม่ใช่การงานที่บุคคลทั่วไปทำได้โดยเพียงแต่ทดลองปฏิบัติ แต่ต้องมีการฝึกอบรมอย่างสมบูรณ์แบบในทางวิทยาศาสตร์ซึ่งระยะเวลาหนึ่ง อีกทั้งเป็นการศึกษาอบรมทางความคิดที่ก่อว่างาน ใช้มือและแรงงาน ตั้งนั้นการผลิตแพทย์และนักกฎหมายที่ดีจึงมิใช่เรื่องที่จะกระทำได้โดยง่าย เช่น บางสาขาวิชา และหากผลิตไปไม่ดี อันตรายจะเกิดแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก

ค้นได้โดยเหตุที่วิชาชีพทางกฎหมายและทางการแพทย์เป็นศาสตร์ที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งประชาชนทั่วไปมีความรู้และตรวจสอบได้โดยสามัญสำนึกหรืออาศัยความรู้ทั่วไป การประกอบวิชาชีพของนักกฎหมายก็ต้องแพทย์ก็ต้องด้วยความต้องผูกติดอยู่กันจริงธรรมเป็นสำคัญ เพราะลักษณะงานเป็นการใช้ความรู้ที่มีอำนาจหนึ่นคุบคลื่น หากขาดเสียซึ่งจิริยธรรมก็มีโอกาสที่จะใช้ความรู้นี้ไปในทางเอารัดเอาเบรียบประชาชนได้ การสอนจิริยธรรมหรือหลักวิชาชีพที่ต้องเป็นเรื่องต้องมีอยู่ควบคู่ไปกับการให้ความรู้เฉพาะในศาสตร์นั้น ๆ

3. มีชุมชนหรือหมู่คณะที่มีขั้นบธรรมเนียมประเทศที่สำคัญใน จราจรสธรรม และเมืองคกรที่จะคอยสอดส่องดูแล

โดยที่ลักษณะของวิชาชีพเป็นงานที่ใช้ความรู้อันมีลักษณะเฉพาะและต้องมีจิริยธรรมดังกล่าวมาแล้ว การมีองค์กรโดยควบคุมจึงเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อให้ขั้นบธรรมเนียมที่ดี ของหมู่คณะคงอยู่ได้ เป็นการคุ้มครองประชาชนและรักษาเกียรติยศแห่งวิชาชีพในขณะเดียวกัน

สำหรับองค์กรที่จะควบคุมนี้จะประกอบด้วยบุคคลในวิชาชีพเดียวganควบคุม กันเอง เพราะบุคคลเหล่านี้จะรู้ลักษณะของงานและประโยชน์ของหมู่คณะ ตลอดจนผลกระทบ ถึงประชาชนตีกว่าผู้อื่นหากองค์กรวิชาชีพสามารถตัดสินใจให้อยู่ในกรอบแห่งจิริยธรรม ความน่าเชื่อถือและเกียรติยศแห่งวิชาชีพย้อมต่อรองอยู่ได้ ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละคนจึงมิใช่ จะกระทำการตามที่ตนต้องการได้ แต่ต้องคำนึงถึงภาพพจน์โดยรวมผู้ประกอบวิชาชีพเดียวgan

ด้วยเหตุนี้ บทบาทขององค์กรวิชาชีพจึงมีการควบคุมมากกว่าการคุ้มครอง ส่งเสริมรักษาประโยชน์ของผู้ประกอบวิชาชีพเดียวgan

*ที่มา : แหล่ง กฎหมายวิภาค ; อเนก ยังเจนดา, "จิริยธรรมแห่งวิชาชีพ" ใน เรื่องย่อที่ควรรู้ (หนากรี : สถาบันพัฒนาและ วิเคราะห์กฎหมายเชิงนโยบาย (พรพ.), ๒๕๔๗), หน้า ๑๔ – ๑๘

กายภาพบำบัด*

(Physical Therapy)

เป็นวิชาชีพการบำบัดรักษาสุขภาพอย่างหนึ่ง กายภาพบำบัดโดยกิจกรรมทางกาย เป็น “ศิลปากิจกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ” เพราะบทบาทของมันในการช่วยให้คนฟื้นตัวจากผลกระทบซึ่งมีต้นเหตุมาจากการบาดเจ็บ การผ่าตัดหรือโรคภัยไข้เจ็บ

กายภาพบำบัดมีประวัติยาวนานและเดิมไปด้วยสีสัน การใช้ความร้อนเพื่อการบำบัดรักษา สามารถสืบย้อนกลับไปได้ถึงชาวอียิปต์โบราณที่สร้างวิหารบูชาสุริยเทพ รา และบูชาอำนาจในการเย็บยารักษาโรคของดวงอาทิตย์ ในเบรู ชาวอินคาใช้แสงแดดช่วยปรับปรุงสุขภาพ กงฟู (Kong-Fu) แพทย์สมัยโบราณของจีน เคยเขียนถึงคุณค่าของการนวดและการออกกำลังกายไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง ตั้งแต่สมัย 3000 ปีก่อนคริสต์กาล

ชาวโรมันใช้ขี้ผึ้งร้อน ๆ ประคบเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด และเป็นพากแรกที่ใช้กิจกรรมบำบัดรักษาโดยให้น้ำ (วาร์บำบัด) การออกกำลังกายให้น้ำในถ้ำชารอุ่น ๆ ถูกนำมาใช้รักษาอาการอัมพาตเนื่องจากบาดแผลของสองครั้งและบรรเทาความเจ็บปวดของคนที่หั้งขาหักและไขมันใช้汗จะนำร้อน ทรัพย์ร้อน ๆ หรือถ่าน สำหรับนำมาใช้อังส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ในช่วงที่ญี่ปุ่นอยู่ในยุคเมด การแพทย์ในเขตที่ชาวอาหรับมีอิทธิพลอยู่ก็ยังดำเนินต่อไป มีนักเขียนของตระวันออกกลาง 2 คน เขียนรายงานผลของการออกกำลังกายในแบบของการช่วยรักษาโรคและรักษาสุขอนามัย ในสมัยศตวรรษที่ 16 และ 17 มีผลงานชิ้นสำคัญ ๆ ของอังกฤษหลายชิ้น ที่ยกย่องคุณค่าของการนวดและการออกกำลังกาย ว่ามีประโยชน์ในการช่วยรักษาโรคได้ ตอนกลางศตวรรษที่ 19 มีแพทย์ชาวเยอรมันและฝรั่งเศสเขียนเล่าเรื่อง การนวดช่วยให้โลหิตหมุนเวียนได้ดีกว่ามีการสักหรือแพลงค์ที่สุขภาพดี

เพอ เอ็นดริค ลิง (Per Hendrik Ling) ชาวสวีเดน (1776-1839) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “บิดาของพลศึกษาในญี่ปุ่น” ได้แสดงให้เห็นประจักษ์ว่า การออกกำลังกายที่ทำอย่างถูกต้องจะสามารถแก้ไขเยียวยาความบกพร่องผิดปกติของร่างกายและรักษาโรคได้ เขายได้ก่อตั้งสถาบันเพื่อการนวดและการออกกำลังกายเพื่อการแก้ไข (Central Institute of massage and Corrective Exercise) ขึ้นในสต็อกโฮล์ม ในปี ค.ศ. 1813 นอกจากนี้ยังได้สร้างกระโดมน้ำสระบำกึ่งในญี่ปุ่นอีกด้วย

แม้ว่านักกายภาพบำบัดมากมายจะทำงานอยู่ในโรงพยาบาล แต่ก็มีกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของห้องห้อง ที่ทำงานอยู่ตามสถานที่ภายนอก รวมทั้งศูนย์สุขภาพ ของชุมชน ศูนย์สุขภาพของบริษัทหรือของโรงพยาบาลอุดสาหกรรม สนามกีฬา สถาบันวิจัย ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์ดูแลเด็ก ตลอดจนโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ปกติแล้ว คนเราจะไปหานักกายภาพบำบัดเพื่อวัดถูประสังค์เฉพาะตามที่แพทย์สั่ง โดยที่นักกายภาพบำบัดก็จะสามารถทดสอบหาระดับความผิดปกติหรือความเสียหายที่เกิดกับเนื้อเยื่อและโครงสร้างส่วนกระดูกของผู้ป่วยได้

นักกายภาพบำบัดอาจจะใช้อุปกรณ์ที่ซับซ้อนหลายอย่าง ซึ่งสามารถทำให้ทราบถึงผลลัพธ์ทางกล้ามเนื้อ และพิสัยในการเคลื่อนไหวซึ่งคนที่มีแขนหรือขาที่ผิดปกติจะแตกต่างจากคนปกติ มีอุปกรณ์ต่างหากอีกชิ้นหนึ่ง สำหรับใช้ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องหัวใจด้วย หรือมีปัญหาที่สภาวะความเกี่ยวข้องกันระหว่างโครงกระดูกกับเนื้อเยื่อที่อ่อนนุ่ม นักกายภาพบำบัดอาจจะนำเอารีวิฟการทดสอบด้วยไฟฟ้า ที่มีชื่อเรียกว่า อิเล็กโตรนิวโรไมโอกราฟฟิ (Electroneuromyography) มาใช้ประเมินสภาพของประสาทและกล้ามเนื้อ

นักกายภาพบำบัดยังทำการตรวจคนไข้ด้วยสายตา และโดยใช้มือทดสอบถูกการเคลื่อนไหวของข้อต่อ พิสัยการเคลื่อนไหว (ว่าขยับยกได้แค่ไหน) การใช้มือคลำตรวจโครงสร้างส่วนกระดูก เพื่อดูความเบี่ยงเบนไปจากปกติของหัวการทรงตัว (นั่ง ยืน ยลฯ) และตรวจโครงสร้างของเนื้อเยื่อที่อ่อนนุ่มเพื่อหาสภาพผิดปกติ

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากการตรวจสอบต่าง ๆ โดยใช้มืออุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องกลอื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว นักกายภาพบำบัดก็จะวินิจฉัย และกำหนดโปรแกรมการทำการบำบัดเพื่อจัดการกับปัญหา

การทำการบำบัดตามโปรแกรมนี้ อาจจะประกอบด้วยการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขสภาพ ใช้ไฟฟาระดับน้ำ ใช้น้ำ (วารีบำบัด) ใช้ความร้อนใช้เครื่องดึง (ยืด) ใช้อัลตราซาวน์ ใช้น้ำแข็ง ใช้การนวด หรือดัด หันนก็ขึ้นอยู่กับปัญหาของแต่ละบุคคล

กายภาพบำบัดมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ร่างกาย เยียวยักษាតัวเองให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การทำการบำบัดบางแบบ จะช่วยเพิ่มกำลัง บ้างก็ช่วยลดการบวม บรรเทาปวด หรือพื้นฟูให้เคลื่อนไหวได้เป็นปกติ นอกจากนี้ยังจะช่วยในการฝึกหัดให้ทำกิจกรรมประจำวันอย่างปกติใหม่ เป็นต้นว่าการเดิน แต่งตัวหรืออาบน้ำ (สำหรับคนเป็นอัมพฤกษ์ ยัมพາต ยลฯ)

ในการที่ได้รับบาดเจ็บมา นักกายภาพบำบัดกับผู้ป่วย ก็จะช่วยกันพยายามท้าให้สมรรถนะมาตั้งแต่นั้นตรงตัว ไม่例外ร้ายลงไป หรือป้องกันมิให้เกิดการบาดเจ็บขึ้นอีกในอนาคต วิธีการก็โดยที่นักกายภาพบำบัดจะสอนผู้ป่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของสภาพร่างกายที่สมบูรณ์จะรับประทานและแสดงให้เห็นว่า จะหลีกเลี่ยงไม่ให้ร่างกายได้ร้าบกัดเจ็บในระหว่างการทำงานหรือการเล่นกีฬาได้อย่างไร